

opusdei.org

Propovijed Prelata tijekom mise zahvalnice za beatifikaciju Guadalupe Ortiz 19. svibnja 2019.

Propovijed Prelata tijekom mise
zahvalnice za beatifikaciju
Guadalupe Ortiz de Landázuri
(Madrid, 19. svibnja 2019., 5.
nedjelja u vazmenom vremenu)

22.05.2019.

Današnje liturgijsko vrijeme karakterizirano je radošću Kristovog uskrsnuća. Još traje u našem sjećanju iskustvo onog mladog učenika koji je pred praznim Isusovim grobom vidio i povjerovao (Iv 20, 8). Radilo se o najodlučnijem povijesnom događaju: Bog koji postaje čovjekom i pobjeđuje grijeh i smrt. Odlučujući događaj za život svakog od nas.

I danas s tom radošću Uskrsa zahvaljujemo Bogu za proglašenje blaženom Marie Guadalupe Ortiz de Landázuri, koju je Papa Franjo proglasio kao model svetosti.

U psalmu na svetoj misi pjevali smo radosnu pjesmu "Da ti svi zahvaljuju Gospodine, da govore o tvojim djelima", (Psalam 144, 10-11). Bezbrojna su djela koja je Bog učinio tokom povijesti: prije svega, utjelovljenje Boga u Isusu Kristu, u kojem nam se u potpunosti otkrilo da je "Bog ljubav", (1 Iv 4, 8).

Božja djela nisu završena: Njegova moć pokazuje se kroz povijest. Sveti Josemaria volio se sjećati riječi proroka Izaije: "Non est abbreviata manus Domini." (Iz 59,1) "'Nije bila kratka Božja ruka.' Nije manje moćan Bog danas nego u drugim razdobljima." (*Susret s Kristom*, 130) Gospodin se želi i dalje pokazivati na mnoge načine i kroz svete. Svaki je svetac Božje djelo: neki način da se učini prisutnim u našem svijetu. "To je najljepše lice Crkve." (Papa Franjo, *Gaudete et exultate* 9).

Guadalupe Ortiz de Landázuri jest prva vjernica laikinja Opusa Dei koju je Crkva predložila kao model svetosti. Prije nje to su bili njezin Utemeljitelj, sveti Josemaria, i njegov prvi nasljednik, blaženi Alvaro. To nas posebno podsjeća na poziv koji nam Bog daje svima da budemo sveti, kao što je propovijedao sveti Josemaria od 1928. godine i konstituirao jedno od glavnih učenja

Vatikanskog koncila (cfr. Lumen gentium). To je ono što je nova blaženica htjela prenijeti osobama koje su je okruživale: uvjerenje da je jedinstvo s Bogom, s Njegovom milosti, nadohvat svima u okolnostima svakodnevnog života.

Sa svojih 37 godina iz Meksika Guadalupe je objašnjavala u pismu Utemeljitelju Opusa Dei: "Želim biti vjerna, želim biti korisna, želim biti sveta. Zapravo, još mi manjka mnogo... ali ne obeshrabrujem se. S Božjom pomoći i Vašom podrškom i podrškom svih ostalih mislim da ću pobijediti." (pismo od 1. veljače 1954.)

Taj kratki opis - *želim biti sveta* - bio je izazov koji je Guadalupe prihvatila za svoj život i koji ju je ispunio srećom i nije morala činiti nemoguće stvari da to postigne.

Za ljude koji su je okruživali bila je obična osoba, zabrinuta za svoju

obitelj, išla tamo-amo, završavajući jednu zadaću da bi počela drugu, pokušavajući malo-pomalo ispraviti svoje nedostatke. U tim bitkama koje izgledaju male, Bog ostvaruje velika djela. Također ih želi ostvariti u životu svakog od nas.

Čitanja u ovoj svetoj misi dovode nas da promatramo kako bi i za što jedan kršćanin trebao biti raspoložen. U prvom vidimo Pavla i Barnabu koji posjećuju kršćanske zajednice koje su formirali u prvim godinama. Oboje su željeli da Krista upozaju svi ljudi. Ljudi su s iznenađenjem primili njihovo svjedočanstvo: s nevjericom ponekad, (cfr Dj 14,11) a ponekad s nasilnim odbacivanjem. Ovaj put, na primjer, Pavla je izbezumljeno mnoštvo nahuškano od pridošlica iz Ikonije i Antionije kamanovalo. Nakon što su ga izudarali, protjerali su ga izvan grada i tamo ostavili misleći da je mrtav (cfr Dj 14,19). Međutim, današnje čitanje je

iznenađujuće: kaže da su se Pavao i Bernaba vratili u Listru, Ikoniju i Antiohiju potičući učenike na poniznost i ustrajnost u vjeri (cfr Dj 14,21-22) i nečuvajući samo za sebe radost primanja Krista u svoj život. Željeli su svima na svijetu reći da postoji najdublji mir koji su našli. Konačno, zajedno s Isusom, smatrali su da je ta misija bila najvažnija, važnija i od njihovog materijalnog blagostanja i od njihove komocije i od društvene situacije i to ih potiče da se vrate u grad iako su tamo bili oni koji su se suprotstavljali toj poruci. Vraćajući se, oni mole i žrtvuju se, (cfr Dj14,22-23) ne vraćaju se da vrate zlo za zlo, nego, kao što je sveti Josemaria volio ponavljati, da uguše zlo u velikom dobru (Brazda 864).

Blažena Maria Guadalupe također je otkrila važnost i radost prenošenja ljudima utjehu prijateljevanja s Kristom. To je učinila potaknuta

susretom sa svetim Josemarijom i Opusom Dei i odonda njezina priča, tako slična našoj, vidno se transformira u Božje djelo. Isto tako, ona je morala mnogo putovati: Madrid, Bilbao, Mexico, Culiacan, Monterrey, Tacambaro, Rim. Također je bila suočena sa zahtjevima poslovima, bolešću srca koja joj je oduzimala snagu i mnoštvu svakodnevnih poteškoća. Ali je shvatila da je najbolje što može dati isto ono što i sveti Pavao: poistovjetiti se s Kristom i s Njim i u Njemu širiti radost Evanđelja osobama koje je susretala na svom putu, biti na raspolaganju za druge.

Jednog dana, misleći na sve što je imala na umu, pisala je Josemariji: "I sve to, poznavajući me kao što me poznajete, veliko je. Ne odustajem i ne plašim se, samo tražim da se molite za mene da nikada, bilo da se radi o malom ili velikom, ne učinim

ono što Bog od mene ne želi." (pismo od 15. ožujka 1951. godine)

I mi možemo imati poteškoće na svojem putu: trenutke umora, fizičke bolove, nerazumijevanja... tada se moramo sjetiti djela svetih. Susret s Kristom je način da se ohrabrimo te ispunimo dobrim mjesto na kojem se nalazimo. U tom smislu, u drugom čitanju slušali smo Gospodinove riječi: gledaj, činim nove sve stvari, (Otk 21,5). Uz Njegovu podršku možemo, unatoč našoj malenkosti i slabosti, biti za druge "Božja utjeha". U Evanđelju ove svete mise susrećemo se s novom zapovjedi: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio. Na taj način se poistovjećuju kršćani kroz stoljeća: ako donosimo Njegovu ljubav, ljubav bez interesa za sve ljude kao djecu istog Oca. To je bila najveća karakteristika svetih. To je dopustilo Mariji Guadalupi Ortiz de Landazuri graditi mostove, ponuditi prijateljstvo svim tipovima

ljudi: ljudima udaljenim od vjere,
ljudima različitih zemalja i različitih
dobi.

Za nekoliko minuta ponovit će se riječi koje je Isus rekao na posljednjoj večeri: onda će biti prisutan u tijelu, krvi, duši i božanstvu. Pripremimo se da Ga primimo i tako se otvorimo bolje djelima koje Bog želi ostvariti kroz svakog od nas. Pustimo da nas Gospodin transformira preko mise i nastavi pisati pravu povijest našeg svijeta. Tražimo, također, pomoć naše Majke Kraljice Neba da nas nikad ne napusti želja za svetosti koja je pokretala u Guadalupi želju da prenese cijelom svijetu utjehu i Kristovu ljubav. Neka tako bude.

zahvalnice-za-beatifikaciju-guadalupe-
ortiz-19-svibnja-2019/ (10.08.2025.)